BIRJAND UNIVERSITY OF MEDICAL SCIENCES
Journal of Translational Medical Research
https://journal.bums.ac.ir

Letter to Editor

Plagiarism in academic education: A pressing call to reinforce professional ethics

Mir Amirhossein Seyednazari[1], **Amir Mohammad Dorosti**[2]*, **Rasul Asghari**[3]

[1] Master of Surgical Nursing, Department of Surgical Nursing, Khoy university of Medical Sciences, Khoy, Iran
[2] Master's Student, Department of Surgical Nursing, Student Research Committee, Khoy University of Medical Sciences, Khoy, Iran
[3] BSC of Nursing, Department of Surgical Nursing, Khoy University, Khoy, Iran

***Corresponding author:** Amir Mohammad Dorosti
Tel: +98 9306490113 Fax: +9844-36257668 E-mail: amirdorosti2006@gmail.com

ABSTRACT

The academic life is deeply rooted in public trust and moral accountability. Any negligence in adhering to the principles of academic integrity can not only cause irreparable damage to the credibility of academic life but also directly and negatively affect the quality of future professional services and scientific work outputs. Plagiarism, whether intentional or unintentional, is a significant barrier to the development of students' critical thinking and problem-solving skills. Recent research suggests that students' lack of awareness of the precise dimensions, types, and serious consequences of plagiarism is a primary cause of its prevalence. Intense academic pressures, easy access to information online, and the absence of comprehensive research ethics training exacerbate this problem. This study argues that the implementation of multifaceted strategies, including the incorporation of comprehensive research ethics training, the production and distribution of educational content, the use of plagiarism detection software, the promotion of a culture of honesty and scientific responsibility, and the formulation and enforcement of strict regulations, are essential for effectively confronting these challenges and elevating the level of research ethics among university students.

Keywords: Academic Integrity, Plagiarism, Research Ethics, University Students

Citation: Seyednazari MA, Dorosti AM, Asghari R. [Plagiarism in academic education: A pressing call to reinforce professional ethics]. Journal of Translational Medical Research. 2025; 32(3): 262-265. [Persian]

DOI http://doi.org/10.61186/JBUMS.32.3.258

Received: July 17, 2025 **Accepted:** October 28, 2025

OPEN ACCESS Crossref

Copyright © 2025, Journal of Translational Medical Research. This open-access article is available under the Creative Commons Attribution-Non Commercial 4.0 (CC BY-NC 4.0) International License (https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/), which allows for the copying and redistribution of the material only for noncommercial purposes, provided that the original work is properly cited.

[DOI: 10.61882/JBUMS.32.3.258]

نامه به سردبیر

سرقت ادبی در آموزش آکادمیک: فراخوانی برای اقدام در جهت حمایت از اخلاق حرفه‌ای

میر امیرحسین سیدنظری[۱]، امیرمحمددرستی[۲]*، رسول اصغری[۳]

چکیده

زندگی آکادمیک و حرفه‌ای ریشه عمیقی در اعتماد عمومی و مسئولیت‌پذیری اخلاقی دارد. هرگونه سهل‌انگاری در رعایت اصول صداقت علمی نه تنها می‌تواند به اعتبار جامعه دانشگاهی و علمی آسیب جبران‌ناپذیری وارد کند، بلکه کیفیت خروجی‌های علمی و عملکرد حرفه‌ای آتی را نیز به‌طور مستقیم تحت تأثیر منفی قرار می‌دهد. سرقت علمی، چه عمدی و چه غیرعمدی، مانع جدی برای توسعه تفکر انتقادی و مهارت‌های حل مسئله در دانشجویان است. تحقیقات اخیر نشان می‌دهد که یکی از ریشه‌های اصلی سرقت علمی، آگاهی ناکافی دانشجویان از ابعاد دقیق، انواع و پیامدهای جدی آن است. فشارهای شدید تحصیلی، سهولت دسترسی به اطلاعات در فضای دیجیتال و عدم آموزش جامع اخلاق پژوهش، این مشکل را تشدید می‌کند. این مقاله استدلال می‌کند که اجرای راهبردهای چندوجهی از جمله گنجاندن دوره‌های آموزشی اجباری، تولید و توزیع محتوای آموزشی، استفاده از نرم‌افزارهای تشخیص سرقت علمی، ترویج فرهنگ صداقت، مسئولیت‌پذیری علمی و تدوین و اجرای قوانین سخت‌گیرانه، برای مقابله مؤثر با این چالش‌ها و ارتقای سطح اخلاق پژوهش در میان دانشجویان دانشگاهی ضروری است.

واژه‌های کلیدی: صداقت علمی، سرقت ادبی، اخلاق پژوهش، دانشجویان دانشگاهی

مجله "تحقیقات پزشکی ترجمانی". ۱۴۰۴؛ ۳۲ (۳): ۲۶۵-۲۶۲.

دریافت: ۱۴۰۴/۰۴/۲۶ پذیرش: ۱۴۰۴/۰۸/۰۶

[۱] دانشجوی پرستاری داخلی جراحی، گروه پرستاری داخلی جراحی، دانشکده علوم پزشکی خوی، خوی، ایران

[۲] دانشجوی کارشناسی ارشد پرستاری داخلی و جراحی، کمیته تحقیقات و فناوری دانشجویی، دانشکده علوم پزشکی خوی، خوی، ایران

[۳] گروه پرستاری، دانشکده علوم پزشکی خوی، خوی، ایران

***نویسنده مسئول: امیرمحمد درستی**

آدرس: استان آذربایجان غربی- خوی- دانشکده علوم پزشکی خوی – گروه پرستاری

تلفن: ۰۰۹۸۹۳۰۶۴۹۰۱۱۳+ نمابر: ۰۴۴-۳۶۲۵۷۶۶۸ پست الکترونیکی: amirdorosti2006@gmail.com

[DOI: 10.61882/JBUMS.32.3.258]

سردبیر محترم

هدف از نگارش این نامه، جلب توجه فوری به معضل رو به رشد سرقت ادبی در میان تمام دانشجویان دانشگاه و تأکید بر اهمیت حیاتی افزایش آگاهی در این زمینه به عنوان سنگ بنای اخلاق حرفه‌ای است.

حیات آکادمیک و حرفه‌ای آینده، با ماهیت ذاتی خود، عمیقاً بر اعتماد عمومی و مسئولیت‌پذیری اخلاقی بنا شده است. هرگونه سهل‌انگاری در رعایت دقیق اصول صداقت علمی، نه تنها می‌تواند لطمات جبران‌ناپذیری بر اعتبار جامعه علمی و حرفه‌ای وارد آورد، بلکه به‌طور مستقیم و منفی بر کیفیت خروجی‌های علمی و خدمات حرفه‌ای آتی تأثیر خواهد گذاشت (۱).

سرقت ادبی، چه به صورت عمدی و چه سهوی، صرف‌نظر از پیامدهای اخلاقی، مانعی جدی بر سر راه توسعه تفکر انتقادی و توانایی حل مسئله در دانشجویان است. این نقص، به نوبه خود، به‌طور چشمگیری بر توانایی آینده آن‌ها در ارائه مراقبت‌های مبتنی بر شواهد که اساس تصمیم‌گیری‌های بالینی مدرن است، تأثیر منفی می‌گذارد (۲).

پژوهش‌های اخیر به وضوح نشان می‌دهند که سرقت ادبی در میان دانشجویان رشته‌های مختلف یک چالش جهانی است (۱, ۲). یکی از ریشه‌های اصلی شیوع این پدیده، آگاهی ناکافی دانشجویان از ابعاد دقیق سرقت ادبی، انواع مختلف و پیامدهای جدی آن است. بسیاری از دانشجویان ممکن است بدون قصد قبلی مرتکب سرقت ادبی شوند، زیرا درک کاملی از روش‌های صحیح ارجاع‌دهی و اصول پرهیز از کپی‌برداری مستقیم ندارند (۳). علاوه بر این این مسئله در عصر حاضر که دسترسی به حجم عظیمی از اطلاعات از طریق منابع آنلاین به سادگی میسر است، اهمیتی مضاعف پیدا می‌کند و ضرورت آموزش صحیح مهارت‌های سواد اطلاعاتی و ارجاع‌دهی علمی را بیش از پیش نمایان می‌سازد. افزون بر این چالش‌های موجود صرفاً به عدم آگاهی محدود نمی‌شود؛ فشارهای شدید آکادمیک برای کسب نمرات بالا و تکمیل سریع تکالیف، در کنار سهولت دسترسی به اطلاعات در فضای مجازی، به بستری مساعد برای ارتکاب این تخلف اخلاقی تبدیل شده است (۴). علاوه بر این، عدم وجود آموزش‌های جامع و برنامه‌ریزی شده در زمینه اخلاق پژوهش و نگارش علمی در سرفصل‌های درسی فعلی، به وضوح به این مشکل دامن می‌زند (۵).

از آنجایی که دانشجویان دانشگاهی برای ایفای نقش‌های کلیدی در آینده علمی و حرفه‌ای خود آماده می‌شوند، التزام آن‌ها به اصول اخلاق حرفه‌ای باید در بالاترین سطح باشد. سرقت ادبی در کارهای پژوهشی این دانشجویان می‌تواند منجر به نتایج تحقیقاتی فاقد اعتبار، مدارک علمی نادرست و در نهایت، آسیب به اعتبار علمی و کاهش کیفیت عملکرد حرفه‌ای در هر زمینه‌ای شود (۶). همچنین، عدم دسترسی به ابزارهای تشخیصی کارآمد برای شناسایی سرقت ادبی یا عدم استفاده کافی از آن‌ها در فرایند ارزیابی مقالات و پروژه‌های دانشجویی، یکی دیگر از موانع کلیدی است که به افزایش شیوع این پدیده منجر می‌شود (۷). این چالش‌ها نیازمند توجهی جدی و اتخاذ رویکردی جامع برای حل آن‌ها هستند تا اطمینان حاصل شود که نسل‌های آینده فارغ‌التحصیلان دانشگاهی، افرادی با صداقت، مسئولیت‌پذیری و واجد اخلاق حرفه‌ای تزلزل‌ناپذیر خواهند بود.

برای مقابله مؤثر با این چالش‌ها و ارتقای سطح اخلاق پژوهش در میان دانشجویان، اجرای یک راهبرد چندوجهی پیشنهاد می‌شود که بر سه محور اصلی تمرکز دارد:

۱- راهبردهای آموزشی و فرهنگ‌سازی

گنجاندن دوره های آموزشی اجباری و کارگاه‌های عملی جامع در سرفصل دروس دانشجویان علوم پزشکی، با تمرکز ویژه بر اخلاق پژوهش، تعاریف و انواع سرقت ادبی، روش‌های صحیح و نوین ارجاع‌دهی و تبیین پیامدهای حرفه‌ای و قانونی سرقت ادبی (۸). همچنین، تولید و توزیع منظم بروشورها، پوسترهای اطلاع‌رسانی و محتواهای آموزشی تعاملی آنلاین (مانند ویدئوها و وبینارها) درباره سرقت ادبی و اصول صداقت علمی و اطمینان از دسترسی آسان دانشجویان به این منابع در این دسته جای می‌گیرد. علاوه‌بر این ترویج فرهنگ صداقت، امانت‌داری و مسئولیت‌پذیری علمی در کلیه سطوح محیط‌های دانشگاهی و تأکید بر ارزش بی‌بدیل کار اصیل، خلاقانه و مبتنی بر شواهد. در ضمن اساتید و پژوهشگران با رعایت دقیق و کامل تمامی اصول اخلاق پژوهش و اجتناب قاطع از سرقت

[DOI: 10.61882/JBUMS.32.3.258]

ادبی در کارهای خود، می‌توانند به عنوان بهترین و مؤثرترین الگوهای عملی برای دانشجویان باشند.

۲- راهبردهای نظارتی و فناورانه

این بخش بر تشویق و التزام اساتید به استفاده از نرم‌افزارهای پیشرفته تشخیص سرقت ادبی در ارزیابی تمامی تکالیف، مقالات و پروژه‌های دانشجویی، همراه با آموزش کاربردی نحوه استفاده و تفسیر نتایج این نرم‌افزارها به دانشجویان تأکید دارد (۹).

۳- راهبردهای ساختاری و مقرراتی

در نهایت، تدوین و اعمال قوانین و مقررات سخت‌گیرانه و شفاف در خصوص سرقت ادبی و برخورد قاطع و بدون اغماض با موارد اثبات شده این تخلف، به منظور ایجاد یک بازدارندگی مؤثر و حفظ اعتبار علمی دانشگاه حائز اهمیت است (۳).

اجرای هماهنگ این راهبردها می‌تواند به شکل‌گیری نسل آینده پرستارانی متعهد به اخلاق حرفه‌ای و صداقت علمی بینجامد.

ملاحظات اخلاقی

پیروی از اصول اخلاق پژوهش

این مقاله نامه به سردبیر می‌باشد و در این تحقیق ملاحظات اخلاقی وجود نداشت.

حمایت مالی

این مقاله نامه به سردبیر است و هیچ حمایت مالی از سازمان‌های دولتی و دانشگاهی دریافت نکرده است.

مشارکت نویسندگان

تمامی نویسندگان در طراحی این مقاله، ارائه مطالب علمی، تهیه نسخه خطی و تجدیدنظر نسخه نهایی به صورت مساوی مشارکت داشته‌اند.

تضاد منافع

نویسندگان مقاله اعلام می‌دارند که هیچ گونه تضاد منافعی در پژوهش حاضر وجود ندارد.

منابع

1. Nassou Y, Moukadem K. Navigating the Ethics of AI in Academia: Risks, Responsibilities, and Reforms. European Journal of Contemporary Education and E-Learning. 2025;3(1):77-84. https://doi.org/10.59324/ejceel.2025.3(1).07
2. Angwaomaodoko EA. Addressing the Root Causes of Plagiarism: Strategies For Promoting Originality and Critical Thinking in Student Writing at Tertiary Institutions. 2025. 2025;11(3):7 J Path of Science. URL: https://pathofscience.org/index.php/ps/article/view/3492
3. Mulenga R, Shilongo H. Academic Integrity in Higher Education: Understanding and Addressing Plagiarism. Acta Pedagogia Asiana. 2024;3(1):30–43. DOI: https://doi.org/10.53623/apga.v3i1.337
4. Eshet Y. The plagiarism pandemic: Inspection of academic dishonesty during the COVID-19 outbreak using originality software. Educ Inf Technol. 2024;29(3):3279-99. https://doi.org/10.1007/s10639-023-11967-3
5. Ramdani Z, Natanael Y, Liem A, Kamil AA, Hadiana D, Warsihna J. Improving students' academic integrity through academic integrity training (AIT) program in higher education. Journal of Applied Research in Higher Education. 2024;17(5):1959-72. DOI:10.1108/JARHE-07-2024-0329
6. Totska O. The schemes of the academic dishonesty in scientific publication activities and measures to prevent them. Thai Journal of National Interest. 2025;5(19):22-33. URL: https://evnuir.vnu.edu.ua/bitstream/123456789/27687/1/article_106%20%28eng%29.pdf
7. Khalil M, Er E, editors. Will ChatGPT Get You Caught? Rethinking of Plagiarism Detection2023; Cham: Springer Nature Switzerland. DOI:10.1007/978-3-031-34411-4_32
8. Abdelnasser A, Abouzeid E, Mostafa EMA, Mahmoud MIH, Wasfy NF, Shehata SA. Bad Apples or Bad Barrels? Undergraduate Medical Students' Attitude Towards Plagiarism. J Acad Ethics. 2025;24(1):12. DOI:10.1007/s10805-025-09686-0
9. Khan ZR. Academic Integrity Training Module for Academic Stakeholders: IEPAR Framework. J Acad Ethics. 2024;22(1):9-31. https://doi.org/10.1007/s10805-024-09517-8

[DOI: 10.61882/JBUMS.32.3.258]